

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3096/2022
01.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Владимир Јовчић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2846/21 од 01.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 2846/21 од 01.12.2021. године тако што се одбија као неоснована жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Алексинцу П1 363/19 од 29.03.2021. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 66.800,00 динара, у року од 15 дана од пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 363/19 од 29.03.2021. године, првим ставом изреке, усвојен је основни тужбени захтев, па је обавезана тужена да на име накнаде материјалне штете услед повреде на раду претрпљене дана 25.12.2015. године на име умањења опште радне способности – инвалидности тужиоцу исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.12.2015. године до исплате. Другим ставом изреке обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка тужиоцу исплати износ од 74.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2846/21 од 01.12.2021. године, првим ставом изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Алексинцу П1 363/19 од 29.03.2021. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе тужену да на име накнаде материјалне штете услед повреде на раду претрпљене дана 25.12.2015. године – умањења опште радне способности – инвалидитет тужиоцу исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 25.12.2015. године до исплате, као и захтев да му тужена накнади трошкове парничног поступка од 74.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 2.550,00 динара.

Против правоснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, указујући истом на погрешну примену материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде сагласно члану 408. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да је тужиочева ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу на неодређено време код Јавног предузећа за подземну експлоатацију угља „Ресавица“ – „Алексиначки рудник“ из Алексинца, где обавља послове Приликом обављања редовних радних задатака дана ...2015. године на тужиоца се из правца радилишта обрушио материјал који га је ударио у предео левог рамена и руке. Према налазу вештака медицинске струке тужилац је том приликом задобио тешку телесну повреду у виду нагњечења левог рамена са расцепом тетиве надгребног мишића лакта и шакле. Према тужениковој Табели за утврђивање губитка опште радне способности (инвалидитет), код тужиоца је дошло до умањења радне способности за 15% (1226 Табеле).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања и околности да је у време тужиочевог повређивања његов послодавац од опште одговорности био осигуран полисом 19 бр. 61640093 0, закљученом између поменутог јавног предузећа и тужене, као осигураваача, те да је по наступању осигураног случаја тужена тужиоцу материјалну штету у виду обештећења по дану одсуства са рада ради лечења исплатила у висини од 20.000,00 динара (100,00 динара дневно), првостепени суд је тужбени захтев у целости усвојио. Приговор недостатка пасивне легитимације истакнут од стране тужене оценио је неоснованим, јер одговорност тужене произлази из полисе као уговора о осигурању који је важио у време тужиочевог повређивања, а неоснованост приговора подељене одговорности следи из околности да је тужилац на прописан начин користио заштитну опрему и руковао средствима рада. Законска затезна камата на досуђени износ новчаног обештећења од 100.000,00 динара тужиоцу је досуђена сходно члану 277. став 1. ЗОО.

Другостепени суд је првостепену пресуду преиначио и тужбени захтев као неоснован одбио са образложењем да је тужеников цензор насталу повреду квалификовао као лаку телесну повреду, па како тужилац није доказао да је лекарска комисија Репбуличког фонда за пензијско и инвалидско осигурање у поступку остваривања права из пензијског и инвалидског осигурања утврдила постојање инвалидитета код тужиоца, тужбени захтев је одбијен.

Врховни касациони суд је другостепену пресуду преиначио и првостепену одлуку потврдио, оценивши основаним наводе тужиоаче ревизије да је побијана пресуда заснована на погрешној примени материјалног права.

Чланом 897. Закона о облигационим односима прописано је да се уговором о осигурању уговорач осигурања обавезује да плати одређени износ организацији за осигурање (осигураваач), а организација се обавезује да, ако се деси догађај који представља осигурани случај, исплати осигуранику или неком трећем лицу накнаду, односно уговорену своту или да учини нешто друго.

Чланом 898. став 1. ЗОО прописано је да догађај с обзиром на који се закључује осигурање (осигурани случај) мора бити будући, неизвестан и независан због искључиве воље уговорача.

У време важења полисе осигурања закључене сходно члану 901. став 1. ЗОО у писаној форми и потписаној од стране уговорача – тужиочевог послодавца и тужене, дошло је до наступања осигураног случаја, који је сагласно вештачењу проведеном сходно члану 259. ЗПП, код тужиоца проузроковао тешку телесну повреду. Према Табели тужене наведена повреда је код тужиоца произвела губитак радне способности

од 15%. На основу цитираних одредби материјалног права и члана 919. став 1. ЗОО, којим је прописана дужност осигуравача да по наступању осигураног случаја исплати накнаду или своту одређену уговором, правилно је првостепени суд тужену обавезао на исплату траженог новчаног обештећења, чија је висина опредељена према висини уговорене суме осигурања од 800.000,00 динара. На досуђени износ накнаде штете тужиоцу је законска затезна камата досуђена сходно члану 277. став 1. ЗОО.

Противно оцени другостепеног суда да у одсуству налаза лекарске комисије РФ ПИО тужилац није доказао постојање умањења радне способности, тужилац је сходно члану 228. ЗПП ту битну чињеницу доказао предлажући медицинско вештачење, као доказно средство прописано чланом 259. ЗПП, јер је у конкретном случају тужбени захтев заснован на уговорној одговорности тужене, а не на правима запослених прописаним Законом о пензијском и инвалидском осигурању.

Правилном применом члана 153. став 1. члана 154. и члана 163. став 1. и 2. ЗПП, те одредаба Адвокатске и таксене тарифе, првостепени суд је тужену обавезао на накнаду трошкова парничног поступка.

На основу изложене правне аргументације, сходно члану 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 153. став 1., члана 154. и члана 163. став 2. у вези са ставом 165. став 2. ЗПП, а њихова висина је одмерена у износу до 18.000,00 динара за састав ревизије од стране адвоката и у износу од по 24.400,00 динара на име судске таксе за ревизију и ревизијску одлуку.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић